

Bad Boys (II)

Schumacher: el porter sense sentiments

per Rafael Castañer

Doncs vinga, comencem l'alienació de l'equip més canalla de la història pel darrere, per la porteria. Per a aquesta posició tenia diversos candidats, com ara el controvertit Chilavert o l'esbojarrat Higuaita, però finalment m'he decidit per Harald Anton Schumacher, un porter alemany que va defensar les samarretes del Colònia, el Schalke 04, el Fenerbahçe, el Bayern de Munic i el Borussia Dortmund. Durant la seva trajectòria va guanyar tres lligues alemanyes, una lliga turca, tres copes d'Alemanya, una Eurocopa [1990] i va ser dos cops subcampió del món [1982 i el 1986]. La decisió de posar-lo com a titular la prenc arran d'una acció seva en un partit de la *Maanchaft*, el combinat nacional germànic, contra França en el Mundial d'Espanya del 82.

Era la semifinal, va ser molt emocionant, i l'enfrontament es jugava a Sevilla, a l'estadi Ramon Sánchez Pizjuán. Fou una batalla èpica que al final es va resoldre a la tanda de penals. França tenia Platini al capdavant i al seu voltant homes com ara Fernández o Tigana. Per la seva banda, els alemanys, com gairebé sempre favorits, practicava un

futbol rocós amb futbolistes com ara Rummenigge, Stielike i 'Torpedo' Müller, l'únic supervivent de l'alemanya campiona del 74.

Va començar marcant Alemanya (com no, Müller), però va empatar França de penal. L'acció més esgarriosa del partit i de tot el mundial va arribar a la segona part. Platini roba una pilota al mig del camp i fa una passada a l'espai per Patrick Battiston, que es desfà del defensa i queda sol per encarar Schumacher. El porter va començar a córrer cap a la pilota com un autèntic cavall desbocat i, en adonar-se que arribava tard, va saltar amb els genolls alçats. Battiston no va veure a temps aquella locomotora teutona que li venia a sobre sense frens i l'impacte va ser brutal. L'atacant francès va caure a terra a plom, com un sac de patates. Va quedar-se immòbil. El resultat fou una commoció cerebral, una vèrtebra trencada, dues costelles enfonsades i dues dents de menys. Què coi li va passar ple cap a Schumacher per fer aquella entrada criminal? El pitjor de tot és que l'àrbitre no va xiular penal. Ni targeta. Ni tan sols falta!

I Schumacher no es va interessar en cap moment per Battiston. En veure la decisió de l'àrbitre, va agafar la pilota com si res hagués passat, tot i que el futbolista gal continuava inert damunt la gespa. Increïble. Després d'aquesta acció, Schumacher va rebre un munt d'amenaques de mort i durant un temps va anar amb guardaespalles i tot. Un cop retira, el 1996 i després de 24 anys al màxim nivell, va publicar una autobiografia titulada 'Anpfif', que més o menys vol dir targeta vermella, en què parlava dels draps bruts del futbol. Tot un personatge.

Patrocinat per:

Castañer
-1927-

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

HIPÓLITO RODRÍGUEZ
Coordinador del futbol de base

“Volem que els nostres equips tinguin la pilota i que sàpiguen què fer-ne”

Jove, tot i que sobradament preparat. Aquest és el perfil d'Hipólito Rodríguez, el nou coordinador del futbol de base del Banyoles. Ha defensat la samarreta blanc-i-blava com a jugador i com a entrenador, i es dedica professionalment a assessorar entitats esportives des de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC). Per tant, té els coneixements necessaris i l'experiència requerida per dur a terme aquesta important tasca amb solvència. No obstant això, el més important de tot és que, d'il·lusió, no li'n falta.

Quina és la teva trajectòria en el futbol? I en el Banyoles?

Jugo a futbol des dels 5 o 6 anys... i la setmana vinent en faig 25, d'anys. Per tant, en porto gairebé 20 practicant aquest esport. Vaig començar a jugar a l'Argentina, a la lliga interescolar amb l'equip de la meua escola. Uns anys més tard, ho alternava amb el Club Atlético Belgrano, de la ciutat de Córdoba, on la competició era més exigent, ja que és un club de primer nivell. Quan vaig arribar a Catalunya vaig començar a jugar al Banyoles des d'alevins fins a juvenils. Posteriorment, vaig passar-me unes quantes temporades al Porqueres i vaig tornar al Banyoles 'B'. Actualment, jugo al Fontcoberta.

La gent comenta que ets molt jove per ser coordinador esportiu del Banyoles. Què hi dius, tu?

Segurament sóc un dels coordinadors més joves que ha tingut mai el Banyoles... però això no em fa por. A la província de Girona, molts clubs s'estan renovant i estan donant un aire nou al seu futbol de base comptant amb gent jove. Nosaltres som un d'ells. Crec que diu molt a favor del Banyoles el fet d'apos-

tar per la gent jove, amb idees renovades i amb moltes ganes de treballar. Des de la coordinació esportiva apostarem molt fort per la gent jove.

La teva principal tasca és marcar la línia esportiva (crear un model) del futbol de base del Banyoles. Quines són, aquestes línies?

Tot just estem començant, però sí: un dels objectius del Club és que el futbol de base del Banyoles sigui reconegut pel seu bon treball pel que fa a formació i competició. Volem que els nostres equips tinguin característiques similars en totes les seves categories per tal de potenciar aquest model esportiu. A trets generals, les línies són el treball constant, l'esforç, la superació, el respecte, la companyonia... També volem que els equips siguin protagonistes a dins del camp, que tinguin iniciativa, que tinguin la pilota i sàpiguen què fer amb ella per tal gaudir del joc el màxim possible i estar al nivell que la competició exigeix. Tenim la sort de tenir molt bons entrenadors i que tots anem pel mateix camí. Això és clau per desenvolupar aquest model esportiu.

L'objectiu és formar jugadors i formar persones en valors, no?

Totalment. No entenem la formació sense que es transmetin certs valors que considerem bàsics pel desenvolupament de les persones. Fixa't que no parlo de futbolistes, sinó de persones. Els que estem a càrrec del futbol de base del Banyoles som formadors. Hem d'ensenyar a jugar a futbol als nois i noies, però també els hem de transmetre conceptes com ara el respecte, l'esforç o la companyonia que els serviran en el dia a dia durant tota la seva vida.

El futur del Club està a la pedrera?

No en tinc cap dubte. Haurem de picar molta pedra i no serà fàcil, però des del Club volem que el futbol de base nodreixi el primer equip amb jugadors capacitats per jugar a la màxima categoria possible. Actualment, tenim molts bons equips i s'està treballant dia rere dia per millorar-los. Volem ser el Club referent i la clau està en la base.

Classificació de Segona Catalana (Grup 1)

Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	BANYOLES, C.E. "A"	9	3	3	0	0	6	3	G G G
2	ESCOLA F. BOSCH DE TOSCA, C. "A"	7	3	2	1	0	5	3	G E G
3	ANGLÈS C.E. "A"	6	3	2	0	1	6	1	G G P
4	BASE ROSES, C.F. "A"	6	3	2	0	1	7	4	P G G
5	ARD C.E. "A"	6	3	2	0	1	8	7	G P G
6	L'ESCALA F.C. "A"	6	3	2	0	1	2	1	G G P
7	BESCANÓ, C.D. "A"	5	3	1	2	0	2	1	E E G
8	CAMPRODON, U.E. "A"	4	3	1	1	1	6	5	G E P
9	PALAFOLLS, C.D. "A"	4	3	1	1	1	4	3	E P G
10	ABADESSENC C.E. "A"	4	2	1	1	0	2	1	G S E
11	CASSÀ, U.D. "A"	4	3	1	1	1	5	5	P E G
12	ROSES, A.E. "A"	3	3	0	3	0	3	3	E E E
13	CORNELLÀ TERRI, A.E. "A"	3	3	1	0	2	5	6	P G P
14	CAMPDEVANOL U.E. "A"	3	3	1	0	2	3	5	P P G
15	GUÍXOLS, A.D. "A"	2	3	0	2	1	2	4	E E P
16	PALAFRUGELL C.F. "A"	0	2	0	0	2	2	4	P S P
17	CAN GIBERT, U.E. "A"	0	3	0	0	3	3	6	P P P
18	BLANES, C.D. "A"	0	3	0	0	3	0	9	P P P

El rival del Banyoles

Humor Gràfic

EL RIVAL D'AVUI

JORNADA 4 DE Lliga DEL GRUP 1 DE SEGONA CATALANA

Diumenge 25 de setembre
a les 17.00 hores de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES AGRUPACIÓ ESPORTIVA ROSES

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moret

Fundat el: **1921**

Estadi:
Municipal del Mas Oliva

Entrenador:
Gabriel Maragall Uriach

President:
Sergio López Zunon

**Samarreta blava i taronja,
pantaló blau i mitges blaves**

Agrupació Esportiva Roses

Un any després de perdre la categoria, l'Agrupació Esportiva Roses la va tornar a recuperar l'any passat després de dibuixar una temporada per emmarcar a Tercera Catalana i de superar el Sant Jaume de Llierca a la promoció d'ascens. En la lliga regular, en el grup 15, va acabar en la segona posició amb 78 punts, a només dos del campió [el Palafrugell]. De les 34 jornades de lliga, el Roses va aconseguir 24 victòries, 6 empats i només va cedir 4 derrotes, amb unes estadístiques anotadores impressionants: 66 gols a favor i 24 en contra. En el play off d'ascens, va obtenir un valuós empat fora [1-1] i a casa va subjectar el resultat [0-0].

Enguany, el Club ha apostat pel mateix entrenador, en Gabriel Maragall, per mantenir la categoria, el gran objectiu. Els canvis a la plantilla han servit per augmentar la qualitat de la plantilla sobretot del mig camp cap endavant, tot i que, de moment, el temps d'acoblament continua. En les primeres tres jornades, el Roses encara no coneix la victòria: suma tres empats, per tant, tres punts i ara mateix ocupa la dotzena posició de la classificació general. Quant a gols, duu els mateixos en l'apartat de marcats i d'encaixats, tres. El Roses és un equip que no té res d'especial, però que compleix en totes les línies. I això li ha permès obtenir l'ascens i amb això mateix pretén acomodar-se a la categoria.